

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 5 (377)
2021. gada
14. marts

SVĒTĀ JĀZEPA TĒVIŠKĀ SIRDS

Pāvests Francisks līdz 8. decembrim izsludinājis sv. Jāzepam velītu gadu. Vēstnesītī 2019.g. (Nr.13,14,15) jau publicēts pārskats par sv. Jāņa Pāvila II apustulisko pamudinājumu "Atpestītāja sargātājs" (Redemptoris Custos, 1989.g.). Šoreiz piedāvājam pāvesta Franciska 2020. g. 8. decembrī izdoto apustulisko vēstuli pārdomām un lūgšanām pie sv. Jāzēpa.

Jāzeps mīlēja Jēzu ar Tēva sirdi un visi četri evaņģēliji Jēzu sauc par „Jāzēpa dēlu” (Lk 4: 22; Jņ 6: 42; sal. Mt 13: 55; Mk 6: 3). Visvairāk par Jāzēpu runā Matejs un Lūkass, palīdzot novērtēt viņa tēvišķību un Dieva apredzības uzticēto misiju.

Jāzeps bija vienkāršs galdnieks (sal. Mt 13: 55), saderinājies ar Mariju (sal. Mt 1: 18; Lk 1: 27). Būdams „taisnīgs” (Mt 1: 19), viņš aizvien bija gatavs īstenot Likumā atklāto Dieva gribu (sal. Lk 2: 22, 27, 39). Šī griba atklājās arī četros sapņos (sal. Mt 1: 20; 2: 13, 19, 22). Pēc gara un nogurdinoša ceļojuma no Nācāretes uz Betlēmi Jāzeps bija klātesošs pie Mesijas dzimšanas, kas notika kūtī, jo citur nebija

mājvietas (sal. Lk 2: 7). Viņš redzēja ganu (sal. Lk 2: 8 – 20) un Austrumu gudro (Mt 2: 1 – 12) pielūgsmi. Gani pārstāvēja Izraēļa tautu, kamēr gudrie pārstāvēja pagānus.

Jāzēpam bija drosme kļūt Jēzum par likumīgo tēvu, viņu nosaukt eņģeļa atklātajā vārdā (Mt 1: 21). Senajiem ļaudīm vārda došana cilvēkam vai lietai nozīmē attiecību veidošanu (sal. Rad 2: 19 – 20).

Četrdesmit dienas pēc Jēzus dzimšanas Jāzeps un Marija Bērnu Jēzu svētnīcā upurē Dievam, ar apbrīnu dzird tie Sīmaņa pravietojumu par Jēzu un viņa Māti (sal. Lk 2: 22 – 35). Lai aizsargātu Jēzu no

Heroda, Jāzeps kā svešinieks uzturējās Ēģiptē (sal. Mt 2: 13 – 18). Atgriezies dzimtenē, viņš apslēpti dzīvoja Galilejas Nācāretē, kas bija tālu no viņa senču pilsētas Betlēmes, tālu arī no Jeruzalemes un svētnīcas. No Nācāretes negaidīja pravieti (sal. Jņ 7: 52) vai vispār kaut ko labu (sal. Jņ 1: 46). Svētceļojumā uz Jeruzalemi Jāzeps un Marija pazaudēja divpadsmitgadīgo Jēzu; viņu tie atrada

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 14. marts.

Gavēņa 4. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un novenna
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Edgaru
Sutānu un "Rūgtās asaras".
15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi
17.30 Krusta ceļā
18.30 Sv. Mise Emīlijas nodomā

Pirmdiena, 15. marts.

8.00 Sv. Mise Emīlijas nodomā. Novenna
11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Otrdiena, 16. marts.

8.00 Sv. Mise par Mariju, lūdzot Dieva
žēlsirdību un Dievmātes aizstāvību
Novenna

Trešdiena, 17. marts.

8.00 Sv. Mise par Kristiānu un viņa
studijām. Novenna
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 18. marts.

8.00 Sv. Mise par Rutas Kivkucānes
veselību. Novenna

Piektdiena, 19. marts.

Obligāti svinama diena.

**Sv. Jāzeps – Vissv. Jaunavas Marijas
Līgavainis. Lieli svētki. Draudzes
svinības. Vissv. Sakramenta adorācija**

8.00 Sv. Mise par +Ritu Brici
Sv. Jāzepa litānija
11.00 Sv. Mise par draudzi
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par +Leontīni
Šodien atļauts lietot gaļas ēdienus

Sestdiena, 20. marts.

8.00 Sv. Mise par +Jūliju Altrofu
Lūgšana sv. Jāzepam
18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 21. marts.

Gavēņa 5. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un litānija sv. Jāzepam
11.00 Galvenā Sv. Mise par Loginu,
Kozlovsku, Doroško dzimtu un +Franci,
+Sofiju, +Jadvīgu
15.00 Sv. Mise (bērniem) par Ralfu un
Uldi Roķiem
17.30 Krusta ceļš
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 22. marts.

8.00 Sv. Mise par Griguļu dzimtu
Lūgšana sv. Jāzepam

Otrdiena, 23. marts.

8.00 Sv. Mise par Pētersonu dzimtu
Lūgšana sv. Jāzepam

Trešdiena, 24. marts.

8.00 Sv. Mise par Pētersonu dzimtu
Litānija s. Jāzepam
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 25. marts.

Kunga pasludināšana. Lieli svētki

8.00 Sv. Mise par Mariju dzimšanas dienā
Lūgšana sv. Jāzepam

Piektdiena, 26. marts.

8.00 Sv. Mise par Māri Reimatu. Jēzus
Sirds litānija un lūgšana sv. Jāzepam
17.30 Krusta ceļš

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 26156406*

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Sestdiena, 27. marts.

8.00 Sv. Mise par +Rukmani Antoņinu
Lūgšana sv. Jāzepam

Svētdiena, 28. marts.**Palmu – Pūpolu un Kunga Jēzus
ciešanu svētdiena**

8.00 Sv. Mise par +Jāni, +Janīnu,
+Valentīnu Pilāniem

Litānija sv. Jāzepam

11.00 *Svinīgs gājiens ar palmu zariem*
Galvenā Sv. Mise. Svin V.E. arhibīskaps
un “Rūgtās asaras”.

Tiek svētīti palmu un pūpolu zari

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

17.30 Krusta ceļā

18.30 Sv. Mise par Juri Brīvnieku

*Kolekte visās Svētajās Misēs tiek vākta
Garīgā semināra uzturēšanai*

Svētā Jāzēpa tēvišķā sirds

(noslēgums no 1.lpp.)

svētnīcā, diskutējot ar Likuma zinātajiem
(sal. Lk 2: 41 – 50).

Pāvesti vairākkārt novērtēja Jāzēpa
centrālo lomu pestīšanas vēsturē. 1870.
gada 8. decembrī sv. Pijs IX Jāzēpu
izsludināja par katoliskās
Baznīcas aizbildni. 1955. gada 1.
maijā Pijs XII viņu izcēla kā
„strādnieku aizbildni.” 1989.
gada 15. augustā sv. Jānis Pāvils
II viņu raksturoja kā „Atpestītāja
sargu.” Vispār sv. Jāzēpu
piesauc kā laimīgas nāves aizbildni
(KBK, 1014).

Katrs var atklāt Jāzēpa ikdienas
apslēptajā un neievērotajā klātbūtnē
aizbildni, atbalstu un vadītāju apkārt
esošās grūtībās. Sv. Jāzēps atgādina, ka
pestīšanas vēsturē nesalīdzināmu lomu
veic tie, kas izrādās apslēpti, tomēr tiem
visiem pienākas atzinība un pateicība.

Svētais Jāzēps kā mīlais tēvs

Kā Marijas līgavainis un Jēzus tēvs
Jāzēps kalpoja visam pestīšanas plānam.
Jāzēpa tēvišķība konkrēti izpaudās
upurgatavā kalpošanā Dieva Dēla
iemiesošanās noslēpumam un tā
atpestīšanas nolūkam. Jāzēps ar savu
likumīgo autoritāti pār Svēto ģimeni
pilnīgi atdevās tās locekļiem. Cilvēciskā
aicinājumā uz mājas dzīves mīlestību
viņš atdevās Mesijam Jēzum, kas
attīstījās viņa namā.

Kristieši vienmēr Jāzēpu godinājuši
kā tēvu, ņemot vērā viņa lomu pestīšanas
vēsturē. Viņam veltīti daudzi dievnami,
viņa garīgums rosinājis visādas
iniciatīvas un dievbijības izpausmes.
Viņam uzticējušies daudzi svētie,
piemēram, Terēzija no Avilas saņēma
žēlastības no Jāzēpa kā sava aizbildņa un
aizlūdzēja. Šīs pieredzes dēļ viņa citus
rosināja uz Jāzēpa godināšanu.

Tautas uzticību uz svēto Jāzēpu pauž
vārdi: „Ejiet pie Jāzēpa”, kā bija teikts pie
bada Ēģiptē, kad ēģiptieši lūdza faraonam
maizi (Rad 41: 55). Faraons runāja par
Jēkaba dēlu Jāzēpu, kas brāļu skaudības
dēļ tika pārdots verdzībā
(sal. Rad 37: 11 – 28) un
vēlāk, kā Bībelē teikts,
kļuva par pārvaldnieku
Ēģiptē (sal. Rad 41: 41 –
44).

Svētais Jāzēps atrodas uz
Vecās un Jaunās derības
krustceļiem, būdams gan Dāvida pēctecis
(sal. Mt 1: 16 – 20), no kura cēlās Jēzus
saskaņā ar pravieša Nātana solījumu
Dāvidam (sal. 2 Sam 7), gan arī Nācāretes
Marijas līgavaini.

Svētais Jāzēps kā maigais tēvs

Jāzēps ikdienā redzēja Jēzu
attīstāties gudrībā, pieaugot gados, kā

arī labvēlībā pie Dieva un cilvēkiem (Lk 2: 52). Jāzeps, tāpat kā pats Dievs attiecībā uz savu tautu, mācīja Jēzu staigāt, ņemot pie rokas; kā tēvs cēla viņu kā Zīdaiņi pie vaiga, noliedzās un ēdināja viņu (sal. Os 11: 3 – 4). Jēzus Jāzēpā redzēja Dieva maigo mīlestību: „Kā tēvs ir līdzcietīgs pret bērniem, tā Dievs ir līdzcietīgs pret tiem, kas viņu bīstas” (Ps 103: 13).

Lūdzot psalmus sinagogā, Jāzeps noteikti būtu atkārtoti dzirdējis, ka Izraēļa Dievs ir maigs mīlestībā (sal. Ps 69: 16), labi attiecas pret visiem, līdzcietīgs pār visu radīto (Ps 145: 9).

Pestīšanas vēsture izvēršas ar cerību pretēji jebkādai bezcerībai (Rom 4: 18) caur mūsu vājībām. Pārāk bieži iedomājamies, ka Dievs darbojas vienīgi caur to labāko mūsos, taču viņa plāni īstenojas pārsvarā caur mūsu trauslumu un par spīti tiem. Sv. Pāvilam bija kāda mistiska vājība, lai viņš nepadotos lepnībai. Lūgšanā Dievs viņam apgalvoja par doto pietiekošo žēlastību, jo spēks pilnveidojas vājumā (2 Kor 12: 7 – 9).

Visa pestīšanas plāna ietvaros jāmacās ar maigu žēlsirdību uzlūkot savus vājumus (sal. Evangelii gaudium, 88, 288).

Ja ļaunais mudina savu vājumu uztvert un nosodīt, tad Gars ceļ to gaismā ar maigu mīlestību. Tieši maigums vislabāk skar mūsos esošo vājumu. Citu tiesāšana bieži vien parāda, ka nespējam pieņemt savus vājumus. No apsūdzētāju slazdiem glābs vienīgi maiga mīlestība (sal. Atkl 12: 10), tāpēc tik svarīgi sastapt Dieva žēlsirdību, īpaši Grēksūdzes

sakramentā, kurā piedzīvojam viņa patiesību un maigumu. Ļaunais paradoksāli var arī norādīt uz patiesību, taču vienīgi ar mūsu nosodīšanu. Dieva patiesība taču nenosoda, drīzāk pieņem, uztur un piedod. Patiesība vienmēr parādās kā žēlsirdīgais tēvs Jēzus līdzībā (sal. Lk 15: 11 – 32). Tā iziet sastapt, atjauno cieņu, nostāda uz kājām un izraisa prieku par mums, jo pēc garīgās nāves esam atkal dzīvi, pēc pazušanas esam atrasti (Lk 15: 24).

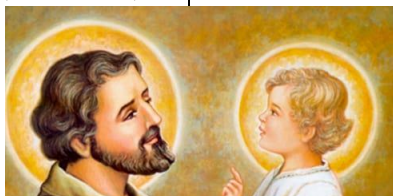
Dieva griba, viņa vēsture un plāns darbojās pat caur Jāzēpa bailēm. Tāpēc Jāzēps māca, ka ticība Dievam ietver ticēšanu viņa darbībai pat caur mūsu bailēm, trauslumu un vājumu. Viņš arī māca, ka dzīves vētrās nekad nav jābaidās ļaut Dievam mūs virzīt uz priekšu. Dažkārt vēlamies būt pilnīgā kontrolē, taču Dievs vienmēr redz plašāku ainu.

Svētais Jāzeps kā paklausīgais tēvs

Dievs savu pestīšanas plānu atklāja Jāzēpam tāpat, kā iepriekš Marijai. Jāzēpam tas notika sapņos, kurus Bībelē un pie senajām tautām uzskatīja par viņa gribas iepazīšanas veidu (sal. Rad 20: 3; 28: 12; 31: 11, 24; 40: 8; 41: 1-32; Sk 12: 6; 1 Sam 3: 3 – 10; Dan 2: 4; Īj 33: 15).

Jāzēpu ļoti satrauca Marijas noslēpumainā grūtniecība. Viņš nevēlējās tai celt neslavu, jo šādos gadījumos varēja pat nomētāt ar akmeņiem (sal. At 22: 20 – 21), tāpēc nolēma „klusī atstāt” (Mt 1: 19).

Pirmajā sapnī eņģelis palīdz atrisināt smago mīklu, aicinot nebaidīties ņemt Mariju par sievu, jo ieņemtais Bērns ir no Svētā Gara. Viņa dzemdēšot un Jāzēpam Bērns jānosauca par Jēzu (Mt 1:

20 – 21). Jāzeps uzreiz atbild ar paklausību (Mt 1: 24), kas ļāva pārvarēt grūtības un izglābt Mariju no problēmām.

Otrajā sapnī eņģelis nosaka ņemt Bērn un Māti, bēgt uz Ēģipti (Mt 2: 13). Jāzeps nevilcinoties paklausa, lai kādas būtu grūtības (Mt 2: 14–15). Ēģiptē Jāzeps ar pacietību un uzticību gaidīja eņģeļa vēsti, kad droši varētu atgriezties mājās.

Trešajā sapnī eņģelis nosaka atgriezties Izraēļa zemē (Mt 2: 19 – 20). Jāzeps uzreiz paklausa, pa ceļam ceturto reizi sapnī tiek virzīts uz Galilejas Nācareti (Mt 2: 21–23).

Lūkass apraksta Jāzēpa došanos uz savas ģimenes izcelsmes vietu iedzīvotāju skaitīšanas dēļ. Tur arī dzima Jēzus (Lk 2:7). Viņa vecāki ievēroja visus Likuma priekšrakstus: Jēzus apgraizīšanas rituālu, Marijas šķīstīšanos pēc Bērna dzimšanas, pirmdzimtā uzpurēšanu Dievam (Lk 2: 21 – 24; sal. Lev 12: 1 – 8; Izc 13: 2).

Jāzeps katrā situācijā pauž savu piekrišanu, tāpat kā Marija pie pasludināšanas un Jēzus Ģetzamanes dārzā.

Jāzeps kā ģimenes galva mācīja Jēzu paklausīt vecākiem (sal. Lk 2: 51) saskaņā ar Dieva norādi (sal. Izc 20: 12).

Apslēptajos Nācāretes gados Jēzus pie Jāzēpa mācījās izpildīt Tēva gribu, kas būtu viņa ikdienas ēdiens (sal. Jņ 4: 34). Pat grūtākajā dzīves brīdī Ģetzamanē Jēzus izvēlējās pildīt ne savu, bet Tēva gribu (sal. Mt 26: 39; Mk 14: 36; Lk 22: 42). Šādi viņš kļuva „paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei” (Flp 2: 8). Jēzus šādi „mācījās paklausību caur ciešanām” (Ebr 5: 8).

Dievs aicināja sv. Jāzēpu kalpot Jēzus personai un misijai tieši caur savu tēvišķību un šādi viņš laika pilnībā

sadarbojās pestīšanas noslēpumā un patiesi kalpoja pestīšanas labā (no Redemptoris Custos, n. 8).

(turpinājums sekos)

Grēku piedošana

Dievs piedod grēciniekam, kas nožēlo, viņa grēkus un ietver savā žēlsirdīgā mīlestībā. „Dievs tā mīlēja pasauli, ka atdeva savu viendzimušo Dēlu, lai ticīgie uz viņu nepazustu, bet iegūtu mūžīgo dzīvi” (Jņ 3: 16). Pats Dievs nonācis cilvēka zemībā, lai to atbrīvotu. Tēvs ļāva Dēlam uzņemties grēkus, lai gan viņš tos nepazina, lai mēs viņā saņemtu taisnošanu (sal. 2 Kor 5: 21) un piedošānu.

Ne tikai aplātu grēkus, bet tos izdzestu, piedotu. Vainīgajam tiek atcelts ne tikai sods, bet arī vaina. Ne cilvēks ar saviem darbiem izlīgst ar Dievu, bet Dievs savā žēlsirdīgā mīlestībā piedod grēkus, ja gandarām par tiem.

Grēksūdzes sakramentā īpaši piedzīvojam Dieva žēlsirdīgo mīlestību. Šajā sakramentā Kristus nāves nopelni tiek attiecināti uz kristieti, kas ar nopietnu grēku atšķīries no Dieva. Grēcinieks atrodas Dieva žēlsirdīgā sprieduma priekšā. Ja atsakās no grēka un atgriežas pie Dieva ar mīlestību un nožēlu, tad saņem piedošānu absolūcijā. Tad sirdsapziņa piedzīvo mieru un prieku, dvēsele pildās ar lielu mierinājumu (kā teica Tridentes koncils).

Taču šis sakraments ne tikai saprotams grēka nozīmes ietvaros. Absolūcijas vārdi, kurus izsaka biktstēvs, dod drošību ar paša Dieva doto garantiju, kas saistīta ar priesteru pilnvarām. Grēksūdzes sakraments nes augšāmceltā

Kristus dāvāto atbrīvošanu, izlīgšanu ar Dievu un ar Baznīcu tā, ka grēcinieks atkal atjauno piederību Baznīcai kā Kristus Miesai. Vaina tiek dzēsta un pamats likts jaunam sākumam.

Ja ticīgie mazāk iet pie grēksūdzes, tad varbūt tāpēc, ka iepriekš vairāk to darīja formāli un rutīnas veidā. Tāpat arī novājinās grēka uztvere un nostiprinās individuāla pieeja ticības dzīvēs praksē, kur sakramenta starpniecība netiek novērtēta.

Grēksūdzes sakramenta pieņemšana ir nepieciešama visiem ticīgajiem, kuri smagi grēkojuši pēc kristības. Tridentes koncils 16. gadsimtā noteica grēksūdzē atzīties visos nāvīgos grēkos pēc rūpīgas sirdsapziņas izmeklēšanas. Atzīšanās vārdos pauž apzināšanos, zināšanas par sevi, kas nav vienkārši informācijas došana par savu dvēseles stāvokli, nav cenšanās sevi attaisnot, bet gan sevis apsūdzība taisnīga un žēlsirdīga Dieva priekšā.

Šī sevis apsūdzēšana reizē ir atzīšanās Baznīcas priekšā. Grēcinieks ir vainīgs arī Baznīcas priekšā, jo grēks nav privāta lieta. Visa kristiešu saime cieš Dieva priekšā ar to, ka kāds tās loceklis grēko. Grēciniekam jāsakārto attiecības arī ar Baznīcu. Izlīgšana ar Baznīcu ļauj atkal īstenot svēto sadraudzību.

Grēksūdze sakraments palīdz kristiešiem, kuri neapzinās izdarījuši kādu smagu grēku, praktizēt patiesību mīlestībā un visā attīstīties Kristū, kas ir Baznīcas galva. Baznīca vienmēr mācījusi, ka papildus Grēksūdzes sakramentam piedošanu no Dieva par ikdienišķiem grēkiem var iegūt daudzos citos veidos. Svīnot ticībā Euharistisko Upuri, Dievs arī piedod. Dieva labvēlība atgūstama ar gavēšanu, žēlsirdības

darbiem un lūgšanu. Tuvākmīlestības darbi aplāj daudzus grēkus (1 Pēt 4: 8).

Tomēr joprojām ļoti vērtīgi regulāri iet pie grēksūdzes. Ar sirdsapziņas izmeklēšanu un atzīšanos vārdos skaidrāk uztverams, cik bieži pakrītam morāli un cik daudz grēks mūs saistījis. Ja sakām, ka nav grēka, tad maldinām sevi, un patiesība nav mūsos (1 Jņ 1: 8). Grēksūdzes sakramentā sastopam Jēzu, kas ar absolūciju nodrošina piedošanu. Regulāra grēksūdze dod iespēju saņemt padomu sirdsapziņas audzināšanā.

Pastāv daudzi gandarīšanas veidi, taču tie visi padoti Grēksūdzes sakramentam kā Dieva žēlsirdīgās mīlestības noslēpumam, kurā īpaši piedzīvojam Tēva apskāvienu un Dieva bērna cieņu.

Aizsākas ģimenei veltīts gads

Pāvests

Francisks
izsludinājis
ģimenei
veltītu gadu
no šī gada 19.
marta līdz
2022. gada 26.
jūnijam. Tā

nolūks ir izplatīt apustuliskā pamudinājuma *Amoris Laetitia* (AL, *Mīlestības liksme*) saturu. Ļaudīm ar prieku sirdīs un dzīvēs būtu jāpiedzīvo Evaņģēlijs par ģimeni, kas pati ir dāvana Baznīcai un sabiedrībai, kā gaisma pasaules tumsā.

Šajā gadā īpaši jāizceļ Lauības sakraments kā dāvana, kas satur pārveidojošu žēlastības spēku cilvēka mīlestībā.

Ģimenēm būtu vairāk jāapzinās savs apustulāts, evaņģelizācijas un katehēzes iespējas (AL, 200), lai to locekļi būtu Jēzus sekotāji un misionāri. Ģimeņu

Ģimenei veltīts gads

19.03.2021 - 26.06.2022

apustulātu veic paši laulātie pāri, bērni, jaunieši un vecie ļaudis.

Jauniešiem vairāk jānovērtē gatavošanās uz mīlestību patiesībā un pašatdevē. Pie gatavošanās uz laulību noder katehumenāla pieceja (sal. AL, 205–222), attāla, tuvēja un tieša gatavošanās. Saderinātos un jaunlaulātos varētu pavadīt pieredzējuši laulātie pāri un garīdznieki ar nodošanos lūgšanai un garīgai attīstībai, lai laulātie novērtētu Laulības sakramentā saņemtās žēlastības (sal. AL 58–60, 223–230). Vecākiem noderētu atbalsts bērnu audzināšanas izaicinājumos (sal. AL 172–175, 259–290), ņemot vērā bērnu savdabīgo ceļu (sal. AL, 261).

Noderētu pārdomāt un apspriest ģimenes dzīves skaistumu un izaicinājumus (sal. AL 32–34, 89–91), atzīstot ģimenes sociālo vērtību, iespējas dalīties, liecināt un pavadīt grūtībās esošos pārus.

Krīzē nonākušos laulātos pārus jāpavada (sal. AL, 232–235), lai tie izturētu pārbaudījumos un augtu mīlestībā. Draudzei jākalpo ģimenēm (sal. AL 86–88), lai tās būtu par „mājas Baznīcām” attiecībās ar vietējo un vispārējo Baznīcu, veiktu savu misiju (sal. AL 201, 230, 324) arī ar sakramentu saņemšanu, piemēram, bērnu pirmo grēksūdzi un komūniju, gatavošanos uz laulībām, gadskārtu svinēšanu ar publiskiem dievkalpojumiem.

Pastorālas rūpes par vecajiem ļaudīm (sal. AL 191–193) varētu pārvarēt „atmešanas” kultūru un sociālo vienaldzību, rosinot saiknes starp dažādiem dzīves etapiem un veco ļaužu aktīvāku iesaistīšanu draudzes pastorālā dzīvē.

Darbs ar jauniešiem ietvertu pārdomas un diskusijas par tādiem jautājumiem kā ģimene, laulība, šķīstība, atvērtība dzīvībai, sociālo sakaru izmantošana, trūkuma veidu novēršana, cieņu pret radību (sal. AL, 40). Jārosina jauniešos tāds entuziasms, ka tie iestātos par izcilām idejām.

2022. gada jūnijā Romā paredzēta Vispasaules ģimeņu tikšanās, uz kuru būtu jāgatavo draudzes ģimenes.

Ievainotās ģimenes būtu jāuzrunā un jāiesaista kristīgās dzīves attīstībā, lai tās atjaunotos kristības žēlastībā un spētu veikt savu misiju.

Aizsāktā gada laikā draudzē varētu notikt padziļināta „Amoris Laetitia” lasīšana, lai varētu izšķirt un ieviest nepieciešamās pastorālās iespējas (sal. AL 199–201). Vēstnesītis plāno šajā laika posmā regulāri publicēt rakstus par ģimeni un tās pastorālo aprūpi.

Liecības par māsu Lienīti

Astoņdesmito gadu beigu posms. Māsa Lienīte ar maniem bērniem, kas mācās Katoļu ģimnāzijā, apbraukā Latvijas novadu katoļu baznīcas. Aicina bērnu vecākus un jauniešus ņemt dalību

Vislatvijas

Rožukronī, kas
veltīts *Vissv.*

Jaunavas
Marijas godam
un Latvijas
atdzimšanai.

Vidzemes un
Latgales,

Zemgales un daļā Kurzemes tika uzrunāti cilvēki baznīcās un skolās! Valstī saspringts laiks.

Bet beidzot tas notiek! Lielais bērnu un jauniešu salidojums sv. Jēkaba katedrālē! Es gatavoju cienastu visiem,

kas ieradīsies. Bet katedrāle kā bišu strops dūc, un vēl nāk grupas un pulciņi un šķiet, ka jumts jau ir briesmās no bērnu čalām un lūgšanām, kas ilga no agra rīta līdz vēlam vakaram.

Tie to gadu sētie ticības graudi dod svētību arī mūsdienām!

Regīna Dovletgorijeva

* * *

Mana māmiņa Gundega mācījās Lielupes skolā. Skolotāja Keirāne bija viņas klases audzinātāja. Un tā sanāca, ka mana vecmāmiņa Anna Lapsa sadraudzējās ar skolotāju. Abas juta līdzī Polijas priesterim J. Popeluško. Tautās brieda atmodas gars. Vecmāmiņa pieņēma katoļticību. Nokristīja savus dēlus Normundu un Eināru, kā arī mūs, mazbērnus. Mēs, bērni, braucām svētceļojumos pa visu Latviju – vienu reizi mēnesī! Apmeklējām dievnamus, bijām uzņemti pie klātiem galdiem. Protams, skaitījām lūgšanas. Tad bija dalība svētceļojumos uz Aglonu, Portugāli un citas aktivitātes. Svētceļojuma laikā iepazīnos ar savu vīru. Tagad audzinu četrus bērnus; kad varam, apmeklējam sv. Marijas Magdalēnas baznīcu svētdienās. Mans mammas brālis Normunds katru svētdienu no Slokas brauc uz rīta dievkalpojumu uz sv. Jēkaba katedrāli, katru dienu no rīta skaita rožukroni.

Tie graudi, ko iesēja māsa Lienīte, turpina dot augļus manai un arī citām ģimenēm.

Maira Freiberga

Draudzes rekolekcijas

Lielajā nedēļā 29.-31.martā par atpestīto un atjaunoto cilvēku svētā Jāņa Pāvila II mācībā.

Sv. Misēs plkst.8:00 un 18:30

Vada pr. Pauls

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba
Romās katoļu draudze
Reģ Nr. 90000106696
UNLALV2X

SEB bankas konta nr.
LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un mirušajiem – konkrētos nodomos ir lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts cilvēku vajadzībās. Pieteikt šos nodomus var sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com